

BIOGRAFIE SENTIMENTALA

Stimati colegi,

Sunt Comisel Gheorghe cel pe care voi il numeati "Gomy" si nu ma pot desparti de voi, pentruca ne leaga impreuna episoade placute si mai putin placute din viata noastra.

M - am nascut intr - o comuna pe nume Ogretin din judetul Prahova, in apropierea orasului Valeni de Munte, din parinti saraci a caror preocupare de baza era cresterea animalelor,deoarece pamanturile comunei erau din grupa V arabila,adica dintre cele maislabe din punct de vedere agricol.

Am fost initial 12 copii,din care am ajuns la maturitate 9. Viata de copil era foarte grea si lipsita de multe lucruri necesare existentei unui copil normal, accentuata fiind si de razboi,transformari sociale, foamete etc.

Atat eu cat si cei de varsta mea umblam desculti si dezbracati atat la muncile agricole, cat si la scoala. Nu erau ajutoare de nicaieri;"Totul pentru front, totul pentru Patrie" era lozinca cu care ne intampinau autoritatile locale pana in 1945 cand ne - au ocupat rusii, acordandu - ne inca o portie de saracie si mizerie.

In clasele primare am fost intotdeauna premiantul clasei, iar la finele clasei a IV - a invatatoarea a venit la tata si l - a sfatuit sa ma dea mai departe la invatatura in Ploiesti. La inceputul anului 1946, tata a incarcat in caruta cu boi pe care o aveam un pat de lemn, o soba de fier, cateva lemne, o traista cu malai si alta cu cartofi si fasole si cu mine in caruta, am ajuns la Ploiesti in 24 ore cautand o gazda.

Intrucat saracia era lucie si la oras (fusese bombardat in proportie de 80%) nu am gasit decat o fosta magazie tencuita la interior cu usa direct afara si cu un geam micut.Am acceptat - o penrtu ca nu aveam incotro. Nu aveam decat 12 ani si am fost lasat sa ma descurc singur. M - am inscris in clasa I de liceu (clasa V de azi) la liceul "Sf.Petru si Pavel",liceu de elita al tarii.Aici au invatat I.L.Caragiale,C.I.Parhon,Corneliu Manescu, Nichita Stanescu, Eugen Simion etc. Mergeam la scoala descult si cu haine simple de copil de tara, dar de fiecare data terminam ca premiant al clasei.

Mi - aduc aminte ca in primul an 1946 m - a vizitat la "domiciliu" dirigintele clasei, un profesor de franceza pe nume Florescu si a ramas uluit sa vada in ce conditii locuiam si invatam.A doua zi a chemat la scoala parintii si patru copii mai instariti si le - a spus : "Acest baiat este premiantul clasei din care fac parte si copiii dumneavoastra. Daca vreti ca si copiii dumneavoastra sa treaca clasa, il chemati sa va mediteze odraslele si nu aveti obligatie decat sa - i dati o portie de mancare la plecare. Asa erau vremurile pe atunci, pe care generatia mea le - a avut de intampinat.

In 1949 am intrat la liceul "I.L.Caragiale"din Ploiesti, cu profesori de elita, oameni de toata isprava, de pe urma carora am avut multe de invatat.Unul din marii nostri profesori de istorie, renumit in toata tara, pe nume Nic.Simache si care raspundea si de internatul scolii, vazandu - mi situatia la invatatura, precum si cea materiala a familiei mele, mi - a acordat camin si masa pe intreaga perioada a liceului, gratuit.

In timpul liceului, avand si o constitutie fizica mai deosebita, am practicat si sportul (luptele si gimnastica), cu care am avut unele rezultate in cadrul intregerilor scolare, care mi - au permis singurele deplasari prin tara,printre care si cea de la Galati in 1953, cand am aflat de existenta "Institutului Mecano - Naval". In vara acelui an, fara nici un sfat sau indrumare din partea unei persoane mai in tema sau profesor, m - am prezentat la Galati cu actele necesare si un geamantan cu mancare, inscriindu - ma la facultatea de Mecanica (care mai tarziu s - a numit "Nave si Instalatii de Bord"). Gandul meu era sa plec si sa pot vedea lumea - un gand inca de copil desprins din cartile de povesti pe care le citisem pana atunci. Dupa cum cunoasteti si voi, trebuia sa ne prezentam mai devreme cu o luna pentru pregatire si apoi la examenul de admitere.

Din cate mi - aduc aminte, am fost vreo 300 de candidati pe 120 locuri (la Mecanica). Atat eu cat si altii ca mine, am considerat ca aceste lectii de pregatire erau floare la ureche, considerandu - ne mult mai pregatiti ca altii deoarece veneam din licee teoretice, unde "se facea carte".

Ne petreceam timpul pe lacul Brates sau pe platoul din curtea institutului jucand fotbal; ii spuneam noi "TEXAS" .Aceste obiceiuri ne - au ra mas si in timpul facultatii - care s - au complectat cu dese noastre reuniuni in sala de mese sub "bagheta" lui Buric si Cornel Popescu, sau escapadele pe care le faceam la "FUSUL" sau SALOM ALEHEM.Aici si mai tarziu, in timpul facultatii, am primit si alte "botezuri" impreuna cu colegii, printre care:Guta, Mortu, Maruntis, coleg Miron, nea Lica, Papa, Cucu, Iosifache etc.

Se apropia ziua inceperii examenului de admitere; eu ca si alti colegi, ne - am trezit fara bani pentru a ne achita in continuare caminul si cantina.

Unuia dintre noi ii vine ideea sa mergem in grup si sa donam sange.Am mers si eu si nu am avut probleme, insa baiatul cu care m - am imprietenit ulterior (il chema Eniceicu Octavian) era suparat ca nu - i curge sange; atunci m - am adresat personalului sanitar sa donez eu pentru el, lucru care s - a si intamplat. Am plecat cu 125 lei si o cartela de masa pe 3 zile. Cu acesti bani am achitat caminul,cantina si drumul de intoarcere acasa.

Am dat examenul de admitere si l - am luat cu o nota buna (8,68), ocupand locul 24. Acest lucru a fost comunicat la comuna natala Ogretin, rugand parintii sa ma pregateasca pentru inceperea primului an de facultate. Obtinusem si bursa, lucru foarte important pentru mine, intrucat puteam sa urmez cursu rile. Hartia aceasta a constituit un dezastru pentru mine,deoarece,ajungand la primarie in mana secretarului de partid, acesta fiind si in relatii proaste cu familia noastra din cauza tatalui meu, care, fiind liberal, blama si injura tot timpul noul regim si pe rusi, care prin politica cotelor ne jefuiau tara. Acesta a incercat sa se razbune intr - un fel, comunicand la institut ca tatal meu este chiabur, ca poseda car cu boi si cazan de tuica etc .La institut aceasta adresa a ajuns in mana secretarului de partid - Veiner, un netrebnic,care cofunda cifra 8 cu semnul infinitului si ne prezenta noua multe din "cunostintele" lui.

Am fost chemat la secretariat de acest individ si m - a avertizat ca, intrucat tatal meu este chiabur, pot fi intretinut de parinti in facultate, asa ca ori parasesc facultatea, ori renunt la bursa.

Argumentele mele ca suntem 9 copii si ca un car cu boi si un cazan de tuica nu sunt elocvente pentru ca tatal meu sa fie trecut pe lista de chiaburi ai satului nu au fost luate in considerare de acest politruc si astfel am fost obligat sa renunt la bursa, nebanuind calvarul care va urma.

Soarta mea au avut - o si alti colegi, asa ca ne - am "consolat" mergand la "Bazinul Nou" sa muncim ca hamali pentru a ne intretine in facultate. O parte dintre noi nu au rezistat, au parasit aceasta munca, dar au plecat si din facultate. Eu am avut noroc, pentruca avand o constitutie fizica mai deosebita, am rezistat 2 ani - timp in care am devenit rugbist - si in acest mod primeam camin si cantina gratuite. Asa am terminat facultatea.

Mai faceam si meditatii cu copii,sau proiecte la studentii care urmau fa - cultatea la "Fara Frecventa". Aceste munci nu - mi permiteau sa am o cursivitate in frecventarea acestei facultati de "Mecanica Navala", care, la vremea respectiva, era considerata una din cele mai grele din tara. A trebuit sa o parasesc si sa urmez anul III la "Utilaj Alimentar" si anii IV si V la "Exploatarea Navelor".

Am luat examenul de STAT din "primul foc", fiind repartizat la Turnu -Severin, unde mai primesc repartitie Zaulet, Babos si Cioaba.

Pentruca devenisem un pasionat al jocului de rugbi, am infiintat o echipa in acest oras, pentru care am primit tot sprijinul federatiei de specialitate, a primariei municipale si a conducerii Santierului Naval, pentru care am primit in plus 1/2 norma din salariu, adica 400 lei, cand salariul era 825 lei.

Aducandu - mi aminte de viata grea pe care o traisem pana atunci, mi - am propus sa strang bani pe orice cale cinstita si legala, asa ca dupa 2 ani de stagiu aveam motocicleta MZ - 175 cmc, pentru care eram invidiat in oras sau la serviciu - intrucat aceasta constituia un grad de confort mai ridicat pentru acea perioada.

Parintii mei o duceau tot mai greu, deoarece tatal meu,la 74 ani, a fost obligat sa se inscrie in CAP cu tot ce agonisise pana atunci.

M - am mutat la Ploiesti ca sa fiu mai aproape de parinti, unde le - am facut si o pensie lunara de 200 lei, suma bunicica pentru un taran la acea vreme.

Pana in 1970 am lucrat ca Sef serviciu Mecanic - Sef la o intreprindere de Constructii si apoi la ISCIR.

Din 1970 - 1978 am fost numit Sef serviciu Mecanic la I.R.E. Ploiesti care patrona trei judete din punct de vedere energetic. Am lucrat pana atunci si ca profesor la o Scoala de Constructii din Ploiesti, lucru ce mi - a permis sa mai castig ceva in plus si sa - mi pot construi o casa prin O.C.L.P.P., destul de incapatoare si intr - o zona centrala a orasului. Pe langa casa, ma mai mandream si cu o masina DACIA - 1100, de care am fost foarte multumit.

M - amcasatorit in 1970 cu o tanara inginera - Dragu Dorina,absolventa a Facultatii de Industrie Usoara din Iasi, cu care am incheiat o familie trainica si durabila, in urma careia au aparut doi copii - o fata si un baiat.

Socrii mei, Niculae si Vochita Dragu - profesori renumiti de fizica si chimie - la unul din liceele de valoare ale orasului Constanta.

Am avut si am doi copii buni, inteligenti si ascultatori; baiatul a absolvit Academia Militara si s - a specializat la Toulouse in Franta, iar fata este medic la Spitalul de Urgenta Floreasca din Bucuresti.

In 1978 am fost numit Sef compartiment energetic in Centrala Industriala de Utilaj Petrolier si Minier, serviciu pe care l - am avut pana in 1990, cand, datorita schimbarii structurale a societatii noastre, aceasta centrala s - a desfiintat, iar eu a trebuit sa ies la pensie la 56 de ani. Incercarile mele de a incheia o afacere profitabila nu au dat rezultate.

Mi - am construit,cu posibilitati proprii,o mica cabana intr - o padure la 4 km. de comuna Ogretin si am amenajat o gradina de 2000 [m.p. in](#) jurul acesteia.

Aceasta cabana si gradina au fost abandonate in parte, deoarece, in urma inundatiilor din 2005, drumul s - a deteriorat si nu a mai fost reparat de autoritatile locale, asa ca nu mai pot merge la cabana decat pe jos.

Am mai plantat in 1990 si doua terenuri cu pomi, de care profit in prezent si am reparat o parte a casei parintesti.

Era sa uit o mare realizare pe care am avut - o in perioada 1962 - 1990 si anume excursiile. Am vizitat, cu trenul, avionul si auto, urmatoarele tari:U.R.S.S., tarile baltice, tarile balcanice, Germania, Franta, Anglia, Suedia, Belgia, Olanda, Cehia, Austria, Elvetia, Italia, Ungaria, Turcia. Nu am avut greutati din cauza vechiului regim, deoarece lasam copii in tara sub supravegherea socrilor si nu faceam prostii. Dadeam intotdeauna rapoarte la militie asupra vizitei, in special in tarile capitaliste. In toate vizitele facute evitam discutii sau incercarile de racolare din partea unor indivizi, care ma puteau pune in incurcatura. Nu am avut niciodata probleme la vama, sau de natura politica. Norocul meu a fost acela ca o familie, cu care eram in bune relatii, s - a stabilit la Bruxelles si imi trimiteau periodic valuta prin B.N.R. - bani,pe care, convertiti in lei, ii dadeam parintilor lor care erau intr - o situatie precara.

Cu sanatatea nu ma laud prea mult ;ma simt ca la varsta de 74 ani, care mai poate munci din punct de vedere fizic.

Deoarece copiii nu mai au nevoie de ajutorul meu, imi indrept atentia asupra soacrei mele Dragu Vochita,o femeie deosebita, care la 97 ani se prezinta destul de bine fizic si intelectual, deoarece munca de cadru didactic la liceu si facultate i - a format un caracter solid, de invidiat.

Regret ca multi fosti colegi de ai nostri din facultate ne - au parasit, mergand spre lumea vesnica, acolo unde si noi, mai devreme sau mai tarziu vom ajunge si vom forma din nou un colectiv cu amintiri placute, de neuitat.

Cu bine si sper sa ne revedem cat mai curand, amintindu - ne cu placere micile zburdalnicii pe care le faceam.

3.03.2008

